

indstillet på, at vi laver nogle mere fleksible kapacitetsregler, der altså gør, at nybygning kan blive sat i gang. Den samlede kapacitet skal ikke udvides, men der kan være mulighed for, at to små både slår sig sammen og bruger deres kapacitet til f.eks. at bygge en ny båd. Det vil jeg godt bede hr. Erling Christensen bekræfte.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Under ét kan jeg vel sige noget om det med at være foran. Jeg sagde i min ordførertale, at vi i Socialdemokratiet er glade for, at fødevarerministeren vil gå i brechen i EU for, at danske standarder bliver fælles i hele EU.

Det, der er det væsentlige i det her for os i Socialdemokratiet, er, at vi ikke kigger tilbage og kigger nedad i standarden, men fastholder kvaliteten og kigger opad i kvaliteten, og det vil sige løfter andre op på det kvalitetsniveau, som vi har. Det har været væsentligt, og det har vi været enige om også i Fødevarerudvalget, når vi har diskuteret zoonosedirektivet, og det er det, vi har fortalt Europa-Kommissionen i vores hørings svar til hvidbogen.

Vi ønsker i et dynamisk indre marked, at vi skal have lov til at have den kvalitet, og at Europa-Kommissionen og EU sørger for, at vi får de andre løftet op på det kvalitetsstade, for ellers sker der det, som fru Lene Espersen sagde, nemlig at vi får forringet sikkerhed, og det kan vi ikke være tjent med, og det vil vi ikke. Vores arbejde her går altså ud på at få løftet kvaliteten for de andre lande og at sikre de danske forbrugere også på det her område med fødevarer. Det var det, jeg sagde. Og så nytter det jo ikke noget at ødelægge dansk frugtavl, hvis man efterfølgende bliver nødt til at importere frugt, som har et større indhold af pesticider. Det er det, vi har diskuteret meget. Det handler altså ikke om en ensidig dansk opstramning. Det handler om, at vi får hele EU med i det her.

Så handler det om fiskeriet. Det, der er væsentligt for mig i det her, er, at vi i de overvejelser, vi gør os her, ikke kapitaliserer fiskekvoterne. Det er væsentligt, og det er et problem, som vi må have i mente i svaret på det her, vil jeg sige til fru Lene Espersen.

At slå to småbåde sammen og få kapacitet ud af det ser jeg ikke de store problemer i, og muligheden for det ligger jo også i L 202. Så jeg synes, vi skal samarbejde om det her med det mål

i sigte, at vi ikke laver en kapitalisering af fiskekvoterne. Det tror jeg vil skade fiskeriet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Fiskeriet havde generalforsamling i lørdags, og dér kom det jo tydeligt frem, at kvotereduktionerne kommer til at spille en stor rolle for fiskerne. Derfor er det, jeg har spurgt den socialdemokratiske ordfører, om det måske her på vippen ikke var en idé, at vi skulle have en op-hørsordning ind i det strukturlovsforlag, L 202, vi nu er ved at lave. Det kan ministeren måske eventuelt svare på, da ministeren jo også selv er til stede her.

Med hensyn til planlægning: Når jeg snakker om 1 år til 10 år, så er det kendt, at vi gerne laver miljøforanstaltninger for 1 år her, men byggeri og andet, det er da over 10 eller 20 år, når det skal afskrives. Derfor har vi oplevet, at vi har fået halm ind alle steder, og det har måske vist sig, at det heller ikke ligefrem var den bedste løsning alle steder, og derfor tager vi det så ud igen. Lad os få nogle holdbare ordninger, så man ved, at de, når man investerer i noget, så er gældende i de næste 4-5 år. Det var det, jeg hentydede til, vil jeg sige til hr. Erling Christensen, bl.a. med hensyn til velfærdsstalde for kalve.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var til spørgsmålet om ægproduktionen: Jeg er ikke ret meget uenig med Socialdemokratiets ordfører i, at det, det handler om, selvfølgelig er at få de samme normer indført i EU. Men det pinlige er bare, at jeg tror, at ægproduktionen er væk fra Danmark, inden vi får de andre med. Det er det utrolig trælse i det.

Vi har et andet område, og dér gælder det nu nogle arbejdsmiljøproblemer. Det er sådan et lille erhverv som champignongartnerier, som jeg har haft lidt føling med igennem årene. Jeg tror, vi er nede på 10-12 stykker, der er tilbage i Danmark nu. De skal opfylde nogle arbejdsmiljøkrav, som man ikke har i andre lande, og som der egentlig ikke påviseligt er nogen grund til i Danmark. Der er ingen, der har fået ondt i ryggen eller har taget skade af at plukke champignoner. Det er det, det handler om. Og de gartnerier bliver nedlagt, og den produktion kommer væk fra Danmark, inden vi får de andre løftet op. Hvad gør vi ved det? Det er jo trods alt lidt tosset, at vi forærer de andre nogle